

**Květná neděle - Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově
(Mt 21, 7 - 10)**

Milé sestry, milí bratří, milí přátelé,

zdravím vás apoštolským pozdravem: *Milost vám a pokoj od Boha
Otce našeho i Pána Ježíše Krista. Amen.*

Vítejte u slova na dnešní - Květnou neděli 5.dubna roku 2020.

Ztišme se na úvod k modlitbě:

Hospodine, svatý Bože, děkujeme Ti za dnešní den. Děkujeme ti za život, zdraví, za všechny blízké, které máme kolem sebe ...

Dnes si připomínáme vjezd tvého Syna do Jeruzaléma. Víme, že v něm přicházíš i mezi nás - do všech našich starostí, do všeho, co bolí.

Děkujeme Ti, že mezi nás přicházíš se svou láskou. S láskou schopnou i té nejvyšší oběti ...

Víme, kam směřuje cesta tvého Syna v Jeruzalémě. A děkujeme, že tou cestou kráčíš pro naši záchranu.

A děkujeme i za naději, jež je přes všechno v té cestě přítomná.

Děkujeme Ti za naději, která platí i v každé naší bezmoci.

Tobě Bože, Otče i Synu i Duchu svatý, buď sláva nyní i na věky. Amen

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé,

Jako biblický základ pro svou dnešní úvahu jsem zvolil text z evangelia podle Matouše (Mt 21, 7 – 10):

- Přivedli oslici i oslátko, položili na ně pláště a on se na ně posadil.
- **8**A mohutný zástup prostíral na cestu své pláště, jiní odsekávali ratolesti stromů a stlali je na cestu.
- **9**Zástupy, které šly před ním i za ním, volaly: „Hosanna Synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově! Hosanna na výsostech!“
- **10**Když vjel Ježíš do Jeruzaléma, po celém městě nastal rozruch; ptali se: „Kdo to je?“

Dnes je poslední neděle před Velikonocemi. Neděle zvaná Květná, neboli *Palmarum*, podle zelených ratolestí, které Ježíšovi učedníci odsekávali ze stromů a stlali je před Ježíše na cestu ...

Dnešní nedělí si připomínáme Ježíšův vjezd do Jeruzaléma. Když Ježíš vjel do svatého města, všude nastal rozruch. Lidé se ptali: *Kdo to je?*

A zástupy co jej doprovázely, volaly: „*Hosanna! Hosanna Synu Davidovu!*“

To volání nám zní dost možná slavnostně, svátečně a docela radostně. To proto, že jej dobře známe i z liturgie večere Páně a máme je spojené se slavností, svátkem a společným shromážděním.

Z dálky ostatně je na průvod Ježíšových učedníků nejspíš veselý pohled. Připomíná to happening nebo karneval. Ježíš jako nějaký král majálesu jede na oslici nebo oslíkovi, učedníci mávají větvemi stromů, na cestu kladou své pláště a něco volají ...

Kdyby někdo odcestoval kamsi do pouště, byl zcela odříznut od civilizace a nyní se třeba po dvou měsících (nebo třeba po 40 dnech?) vrátil mezi nás, asi by mu to první pohled také přišlo zábavné. Všichni chodí v rouškách, dokonce i v televizi - bůhvíproč mají všichni roušky divně přes ně mžourají, huhlají a sotva popadají dech. Kdyby však přišel blíž, uviděl by v nezakrytých očích strach ...

Ono volání *Hosanna*, jakkoliv je možná myšleno slavnostně, totiž na první místě znamená: *Pomoz nám! Smiluj se nad námi!* Je to prosba o pomoc volaná v okamžiku nejvyšší nouze ...

Ježíšův příjezd do Jeruzaléma tedy provází veliká očekávání. Lidé od něj čekají veliké věci. Co přesně?

Většina z nich jistě očekává nápravu. Nápravu poměrů ve svaté zemi. Čekají vyhnání cizích okupantů a jejich domácích přísluhovačů. Přejí by si nastolení spravedlivé vlády, obnovení pořádku a návrat starých slavných časů... Jejich očekávání se týká i náboženské oblasti. Čekají očistu chrámu, reformu, reformaci a nejlépe přímo - revoluci.

Ale jistě čekají také zlepšení svých vlastních osobních pořádků a poměrů. Vždyť *Ten, kdo přichází ve jménu Hospodinově*, se přece zastává chudých a utištěných, zná lék na všechny nemoci a dokonce vysvobozuje od zahynutí lidské životy...

Když se nad tím zamyslíme, tak tehdejší a naše dnešní očekávání se vlastně příliš neliší ... Vždyť i my dnes neustále čekáme někoho (leckooho), kdo by napravil poměry - v našem malém světě už nejenom v jedné svaté zemi, ale na celé naší svaté planetě.... Teď čekáme někoho, kdo by zastavil ten hrozný vir, kdo by vynalezl zázračný lék, nebo alespoň někoho, kdo by zajistil třeba plynulou a spravedlivou distribuci zdravotnického materiálu roušek. Jako věřící stále čekáme na někoho, kdo by zase přilákal lidi do kostela, dokázal oslovit - zejména ty mladé ... A každý máme k tomu ještě také svá osobní očekávání. Čekáme někoho, kdo nás uzdraví, uklidní a hlavně potěší v tom, co v těchto dnech prožíváme ... i v tom co prožíváme jindy a obvykle ...

Je tedy dobré si hned na začátku velikonočního týdne přiznat, že **mnohá očekávání spojená s Ježíšovým příchodem se nenaplní.**

Očekávání mnohých Ježíš přímo zklame. Nepřichází totiž jako revolucionář, náboženský reformátor, nebo zázračný lékař.

Nepřichází ani jako protřelý politik, nový předseda krizového štábu, nebo skvělý vědec, který by měl v kapse lék na nebezpečný virus...

Statečně si přiznejme, že **tento Spasitel nepřichází, aby naplnil naše lidská očekávání. Ale aby naplnil očekávání Boha, svého Otce.**

Přichází v jeho lásce, jež jako jediná je lékem na všechny bolesti světa.

Přichází v lásce, kterou my lidé často nechápeme, dokonce se stavíme proti ní a - jak uslyšíme znova v tomto týdnu - přibíjíme ji na kříž. A přece je to láska, jež se nebojí - ani toho, co jí čeká.

Když toto pochopíme, pak smíme v přicházejícím Ježíši vidět i svého Zachránce a Krista. A připojit se k prosebnému volání zástupů, které je přes všechno i dnes plné naděje: *Hosanna, Synu Davidovu!*

Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově, Hosanna na výsostech!